

คำวินิจฉัยของ นายสุจิต บุญบงการ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๑/๒๕๕๘

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายพุดผล อัสวเหม จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายพุดผล อัสวเหม จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเลขาธิการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เนื่องจากผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สิน อันได้แก่ หุ่นของตนในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท เป็นเงิน ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และของกลุ่มสมรส จำนวน ๑๕ บริษัท เป็นเงิน ๕๐,๖๓๖,๗๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๓๕,๔๓๙,๐๐๐ บาท ในตำแหน่งต่าง ๆ จำนวน ๖ ครั้ง ดังนี้

เงินลงทุนของผู้ถูกร้อง

บริษัท จำกัด	จำนวนหุ้น	ราคาต่อหุ้น	จำนวนเงิน (บาท)
๑. อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป	๒๐,๐๐๐	๑๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๒. ม้าทอง ชิพบิลเดอร์	๒๔๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๔,๐๐๐,๐๐๐
๓. เอ็มพี ลูบริแคนท์	๒๐,๐๐๐	๑๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๔. เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔)	๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๕. เอ็ม พี ปีโตรเลียม	๔๖,๗๕๐	๑,๐๐๐	๔๖,๗๕๐,๐๐๐
๖. เกาะกลางสวน	๒๑๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๑,๐๐๐,๐๐๐

LIART

บริษัท จำกัด	จำนวนหุ้น	ราคาต่อหุ้น	จำนวนเงิน (บาท)
๗. อาซาเลนดี้	๑๑๒,๔๕๗	๑๐๐	๑๑,๒๔๕,๗๐๐
๘. นครา	๘,๘๐๐	๑,๐๐๐	๘,๘๐๐,๐๐๐
๙. อัสวฟาร์ม แอนด์ เฮาส์	๔,๐๐๐	๑๐๐	๔๐๐,๐๐๐
๑๐. เอ็ม พี เซอร์วิสเดชั่น (๑๕๕๔)	๔๕,๕๕๗	๑๐๐	๔,๕๕๕,๗๐๐
๑๑. อีสท์ ซี แลนด์	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๒. ซี บี.ออดีเซอร์วิส	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๓. ฟริคจี-เมต (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๔. ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรี่คลับ	๒,๗๕๗,๐๐๐	๑๐	๒๗,๕๗๐,๐๐๐
๑๕. วัฒนา เจย์โก้ (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๖. วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๗. ออลเวอร์ชั่น ออโต เอชเซสซอรีส์	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๘. เอ็ม พี เวิลด์ ทรานสปอร์ตเดชั่น	๑	๑๐๐	๑๐๐
๑๙. วัฒนาออดีเซลส์แอนด์เซอร์วิส	๒๕,๐๐๐	๑๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
๒๐. เมทริกซ์ พรินซ์ ออโตโมทีฟ (วัฒนาบอดี เซอร์วิส)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๒๑. เอ็ม พี ฟู้ดแพร์	๘๓๔	๑๐๐	๘๓,๔๐๐
๒๒. วัฒนา ซิมป์ชั่น (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๒๓. แส่นถ่าน	๔๕๕,๕๕๔	๑๐๐	๔๕,๕๕๕,๔๐๐
๒๔. วิ.เจ.พัฒนาที่ดิน	๒๐,๐๐๐	๑๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๒๕. เรือควนแหลมทอง	๑๐,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
		รวม	<u>๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐</u>
เงินลงทุนของนางประภาพร อัสวเหม กลุ่มสมรสของผู้ถูกร้อง			
๑. อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป	๑๐,๐๐๐	๑๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๒. ม้าทอง ซิพบิลเดอร์	๒๔๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๔,๐๐๐,๐๐๐
๓. เอ็มพี ลูบริแคนท์	๑๐,๐๐๐	๑๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐

LIART

บริษัท จำกัด	จำนวนหุ้น	ราคาต่อหุ้น	จำนวนเงิน (บาท)
๔. เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๙๙๔)	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๕. นครา	๒๐	๑,๐๐๐	๒๐,๐๐๐
๖. ที.ซี.พี.มารีน ชิปปิ้ง	๘,๓๓๓	๑๐๐	๘๓๓,๓๐๐
๗. อีสท์ ซี แลนด์	๑๐,๐๐๐	๑๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๘. ซี บี.ออดีเชอร์วิส	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๙. ฟริคซ์-เมต (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๐. ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ	๕๐๐,๐๐๐	๑๐	๕,๐๐๐,๐๐๐
๑๑. วัฒนา เจย์โก้ (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๒. วัฒนา ซิมป์ซัน (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๓. วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๔. ออลเวอร์ซัน ออโต เอชเชสซอร์วีส	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๕. เมทริกซ์ พรินซ์ซัน ออโตโมทีฟ (วัฒนาบอดี เซอร์วิส)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๖. วี เจ พัฒนาที่ดิน	๕,๐๐๐	๑๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๑๗. เอ็ม พี ประกันภัย	๖๑,๕๐๐	๑๐๐	๖,๑๕๐,๐๐๐
๑๘. เอ็ม พี ฟู้ดเฟร์	๘๓๓	๑๐๐	๘๓,๓๐๐
๑๙. อัสวฟาร์ม แอนด์ เฮาส์	๑	๑๐๐	๑๐๐
		รวม	<u>๕๐,๖๓๖,๓๐๐</u>
		รวมทั้งสิ้น	<u>๔๓๕,๔๓๕,๐๐๐</u>

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้พิจารณาคำชี้แจงของนายพลผล
อัสวเหม ดังกล่าว ประกอบพยานหลักฐานแล้วเห็นว่า

การตรวจสอบกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ พบว่า
ผู้ถูกร้องมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๑๐๐ บาท และ
นางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสของผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๑๙ บริษัท มูลค่า
๕๐,๖๓๖,๓๐๐ บาท ซึ่งหุ้นดังกล่าวผู้ถูกร้องและคู่สมรสเป็นผู้ถือหุ้นเองทั้งหมด

LIART

สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ที่บริษัทดังกล่าวทั้งหมดส่งให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเป็นนายทะเบียนปรากฏว่า กรรมการบริษัทได้ลงนามพร้อมประทับตรา ยืนยันการเป็นเจ้าของหุ้นหรือผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสไว้แล้ว และกรรมการผู้รับรองดังกล่าวคือ นายพิบูลย์ อัสวเหม ได้ลงนามรับรองยืนยันการเป็นผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม มาโดยตลอด โดยเฉพาะระหว่างปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๔ ขณะที่ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมือง นายพิบูลย์ อัสวเหม ได้รับรองยืนยันการเป็นผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้องเป็นจำนวนถึง ๑๗ บริษัท อาทิ บริษัท ม้าทอง ชิพบิลเดอร์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๙๙๔) จำกัด บริษัท เกาะกลางสวน จำกัด บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จำกัด บริษัท แสนล้าน จำกัด เป็นต้น การรับรองความถูกต้องของบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นต่อนายทะเบียนดังกล่าว ถือได้ว่าบริษัทได้ยืนยันต่อนายทะเบียนและบุคคลทั่วไปมาตลอดว่า ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส เป็นผู้ถือหุ้นตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นจริง กรณีนี้เทียบเคียงได้กับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๓๕/๒๕๐๖ ซึ่งวินิจฉัยว่าตามบันทึกรายงานการประชุม งบดุล และบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทที่ส่งต่อกองทะเบียนหุ้นส่วน ปรากฏว่าผู้ถูกร้องลงชื่อเป็นประธานในที่ประชุมและลงชื่อรับรองในฐานะกรรมการไว้ในงบดุลด้วย และตามบัญชีผู้ถือหุ้นนั้น ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องถือหุ้นบุริมสิทธิ ๒๐ หุ้น และหุ้นสามัญ ๒๒๖ หุ้น ดังนี้ ผู้ถูกร้องจะปฏิเสธว่า ไม่รู้ไม่เห็นและไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นตามบัญชีที่ปรากฏอยู่ที่นายทะเบียนนั้นหาได้ไม่

จากการตรวจสอบ การได้มาของหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ที่ผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินั้น ปรากฏว่า มีทั้งหุ้นที่ได้มาตั้งแต่เมื่อเริ่มจัดตั้งบริษัท เมื่อบริษัทมีการเพิ่มทุนและรับโอนจากบุคคลอื่น แต่ส่วนใหญ่เป็นหุ้นที่ได้มาตั้งแต่เมื่อเริ่มจัดตั้งบริษัท ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๖ - ๒๕๓๘ โดยหุ้นบางบริษัทเป็นหุ้นที่ผู้ถูกร้องได้มาในขณะที่กำลังศึกษาในต่างประเทศ ซึ่งขณะนั้นผู้ถูกร้องยังไม่มีอาชีพและรายได้ เช่น บริษัท แสนล้าน จำกัด ได้มาเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๓ จำนวน ๑๔๕,๕๕๓ หุ้น มูลค่า ๑๔,๕๕๕,๓๐๐ บาท และวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๓ จำนวน ๓๕๐,๐๐๑ หุ้น มูลค่า ๓๕,๐๐๐,๑๐๐ บาท บริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด ได้มาเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๓๑ จำนวน ๑๐๐ หุ้น มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าว นายพิบูลย์ อัสวเหม ก็กำลังศึกษาในต่างประเทศ เช่นเดียวกัน และหุ้นบางบริษัทผู้ถูกร้อง รับโอนจากนายวัฒนา อัสวเหม บิดาของ

ผู้ถูกร้องโดยตรง ได้แก่ หุ่นบริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด รับโอนเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๖ จำนวน ๒๔,๑๕๐ หุ้น มูลค่า ๒๔,๑๕๐,๐๐๐ บาท หุ่นบริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรี่คลับ จำกัด รับโอนเงินเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ จำนวน ๒,๖๗๔,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๒๖,๗๔๐,๐๐๐ บาท

หุ้นหลายบริษัทที่จัดตั้งระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๖ - ๒๕๓๘ ปรากฏว่า ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ซึ่งเป็นพี่น้องกัน ต่างถือหุ้นในสัดส่วนหรือจำนวนที่เท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน ได้แก่ บริษัท เรือควนแหลมทอง จำกัด ผู้ถูกร้อง และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ถือคนละ ๑๐,๐๐๐ หุ้น นายพิบูลย์ อัสวเหม ถือ ๒๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท วิ.เจ.พัฒนาที่ดิน จำกัด ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ถือคนละ ๔๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๙๙๔) จำกัด ผู้ถูกร้องและนายพิบูลย์ อัสวเหม ถือคนละ ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น นายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ถือ ๓๐๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท ม้าทอง ซิพบิลเคอร์ จำกัด ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส ถือรวมกัน ๔๘๐,๐๐๐ หุ้น เท่ากับส่วนของนายพิบูลย์ อัสวเหม บริษัท เอ็มพี ลูบริเคนท์ จำกัด ผู้ถูกร้องและนายพิบูลย์ อัสวเหม ถือคนละ ๒๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท ซี บี.ออดีเซอร์วิส จำกัด บริษัท ฟริตจ์-เมต (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนา เจย์โก้ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนา ซิมป์ซัน (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ออลเวอร์ชัน ออโต เอชเซสเซอร์ส จำกัด ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ถือคนละ ๑,๕๐๐ หุ้น เป็นต้น และบางบริษัทเป็นบริษัทที่นายวัฒนา อัสวเหม บิดาของผู้ถูกร้อง เป็นผู้ติดต่อซื้อหุ้นหรือกิจการแล้วให้ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ซึ่งเป็นบุตร เข้าไปเป็นผู้ถือหุ้น โดยไม่ปรากฏชื่อของนายวัฒนา อัสวเหม เช่น บริษัท นครา จำกัด

เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานดังกล่าวประกอบการได้มาของทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกร้อง เช่น การได้กรรมสิทธิ์ในที่ดิน จำนวน ๑๕ แปลง ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ปรากฏว่าทั้งผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ได้มาโดยการรับให้จากนายวัฒนา อัสวเหม บิดา โดยถือกรรมสิทธิ์ร่วมกัน และโดยที่หุ้นในบริษัทต่าง ๆ ทั้งของผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม เป็นหุ้นที่ได้มาระหว่างปี ๒๕๓๑ - ๒๕๓๘ เมื่อรวมกันแล้วมีมูลค่าสูง นับพันล้านบาท พิเคราะห์แล้วไม่น่าเชื่อว่า นายพิบูลย์ อัสวเหม ขณะกำลังศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษา เพิ่งเริ่มประกอบอาชีพ เมื่อประมาณปี ๒๕๓๖ จะสามารถมีทรัพย์สินมูลค่านับพันล้านบาท ภายในระยะเวลาเพียง ๒ - ๓ ปี จึงน่าเชื่อว่า การได้มาของหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ของผู้ถูกร้อง เป็นการได้มา

โดยการรับให้จากนายวัฒนา อัสวเหม บิดา ซึ่งต้องการจะแบ่งสรรทรัพย์สินให้แก่บุตรทั้งสาม มิใช่เป็นการถือทรัพย์สินแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม แต่อย่างใด

การตรวจสอบไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าหุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส เคยเป็นของนายพิบูลย์ อัสวเหม มาก่อน

กรณีที่นายพิบูลย์ อัสวเหม กล่าวอ้างว่าเหตุที่ต้องให้ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสของผู้ถูกร้อง มีชื่อถือหุ้นแทน เนื่องจากมีบริษัทต้องดูแลจำนวนมาก จึงไม่ยอมเปิดเผยให้บุคคลอื่นรู้ว่าตนมีหุ้นในบริษัทดังกล่าว นั้น จากการตรวจสอบบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในบริษัทที่ผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้น ปรากฏว่านายพิบูลย์ อัสวเหม ก็เป็นผู้ถือหุ้นด้วยในหลายบริษัท โดยมีได้ปกปิดตามที่นายพิบูลย์ อัสวเหม กล่าวอ้างแต่อย่างใด บริษัทที่ปรากฏว่ามีทั้งนายพิบูลย์ อัสวเหม และผู้ถูกร้อง เป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าว ได้แก่ บริษัท วิ.เจ.พัฒนาที่ดิน จำกัด นายพิบูลย์ อัสวเหม และผู้ถูกร้อง ถือหุ้นคนละ ๔๐,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป จำกัด นายพิบูลย์ อัสวเหม และผู้ถูกร้อง ถือหุ้นคนละ ๒๐,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท เอ็มพี ลูบริแคนท์ จำกัด นายพิบูลย์ อัสวเหม และผู้ถูกร้อง ถือหุ้นคนละ ๒๐,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท เอ็ม พี เซอร์วิสเดชั่น จำกัด (๑๕๕๔) นายพิบูลย์ อัสวเหม และผู้ถูกร้อง ถือหุ้นคนละ ๔๕,๕๕๗ หุ้น มูลค่า ๔,๕๕๕,๗๐๐ บาท เป็นต้น พิเคราะห์แล้ว คำกล่าวอ้างของนายพิบูลย์ อัสวเหม ดังกล่าวขัดกับพยานหลักฐาน จึงไม่มีน้ำหนักน่ารับฟัง

กรณีที่นายพิบูลย์ อัสวเหม อ้างว่าหุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้อง และนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสของผู้ถูกร้อง เป็นของตนเองโดยมีสำเนาหนังสือสัญญาโอนหุ้นในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๑ ฉบับมาเป็นหลักฐานยืนยันข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว นั้น จากการตรวจสอบสำเนาหนังสือสัญญาโอนหุ้นดังกล่าวปรากฏว่า จำนวนบริษัทและมูลค่าหุ้นตามสำเนาสัญญาโอนลอยหุ้นมีน้อยกว่าหุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส กล่าวคือสำเนาสัญญาโอนลอยหุ้นมีเพียง ๑๓ บริษัท ได้แก่ บริษัท เกาะกลางสวน จำกัด บริษัท นครา จำกัด บริษัท ม้าทอง ซิปปิลเคอร์ จำกัด บริษัท เมทริกซ์ พรินซ์ชั่น ออโตโมทีฟ จำกัด บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จำกัด บริษัท วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนาอโต้เซลล์แอนด์เซอร์วิส จำกัด บริษัท แสนล้าน จำกัด บริษัท อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป จำกัด บริษัท เอ็มพี ลูบริแคนท์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี เวิลด์

ทรานสปอร์ตเชน จำกัด บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด และบริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด และมีมูลค่าหุ้นรวมกันเพียง ๒๔๖,๖๓๕,๕๐๐ บาท

เอกสารดังกล่าวเพิ่งจัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๕ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ และวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๐ ทั้ง ๆ ที่ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ - ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นข้อพิพาท นอกจากนั้นเอกสารทุกฉบับไม่ได้ลงลายมือชื่อ นายพิบูลย์ อัสวเหม ผู้รับโอน เอกสาร ๑๐ ฉบับ ไม่มีพยานลงลายมือชื่อรับรอง และเอกสาร ๘ ฉบับ มีพยานลงลายมือชื่อรับรองเพียงคนเดียว

เมื่อพิเคราะห์พยานเอกสารดังกล่าวประกอบประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๒๕ วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า “การโอนหุ้นชนิดระบุชื่อลงในใบหุ้นนั้น ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้โอนกับผู้รับโอน มีพยานคนหนึ่งเป็นอย่างน้อยลงชื่อรับรองลายมือชื่อ นั้น ๆ ด้วยแล้ว ท่านว่า เป็นโมฆะ...” และข้อบังคับของบริษัท ซึ่งบัญญัติไว้ในทำนองเดียวกันว่าหุ้นของบริษัททั้งหมดเป็นหุ้นสามัญชนิดระบุชื่อ การโอนหุ้นจะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอนโดยมีพยานสองคนลงชื่อรับรอง แล้วเห็นว่า เอกสารหลักฐานดังกล่าวไม่ได้ทำตามแบบที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับของบริษัทและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๒๕ วรรคสอง จึงเป็นโมฆะไม่มีผลใช้บังคับ ตามกฎหมาย เทียบเคียงนัยคำพิพากษาศาลฎีกา ๔๑๓/๒๕๐๓ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๘๖/๒๕๑๒ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๓๐/๒๕๒๒ พยานเอกสารของนายพิบูลย์ อัสวเหม ดังกล่าว จึงไม่อาจรับฟังได้

จากพยานหลักฐานและเหตุผลดังกล่าวจึงฟังได้ว่า หุ้นในบริษัทต่าง ๆ ที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้อง จำนวน ๒๕ บริษัท มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และในชื่อของนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส ของผู้ถูกร้อง จำนวน ๑๕ บริษัท มูลค่า ๕๐,๖๓๖,๒๐๐ บาท เป็นของผู้ถูกร้องและของนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส มิใช่ของนายพิบูลย์ อัสวเหม ตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด

หุ้นของผู้ถูกร้อง ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และของนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส จำนวน ๑๕ บริษัท มูลค่า ๕๐,๖๓๖,๒๐๐ บาท รวมมูลค่า ๔๓๕,๔๓๘,๐๐๐ บาท ที่ไม่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินั้น เป็นทรัพย์สินจำนวนมากและบุคคลทั้งสองได้ถือหุ้น ในบริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวมาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้น โดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า ได้มีการ

โอนหุ้นดังกล่าวให้แก่นายพิบูลย์ อัสวเหม ตามที่กล่าวอ้าง อีกทั้งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่บริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวได้ยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ นั้น จากการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้ถูกร้องได้ลงนามรับรองบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นด้วย เช่น บริษัท อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป จำกัด บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๙๙๔) จำกัด บริษัท เรือด่วนแหลมทอง จำกัด กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องทราบว่าตนและคู่สมรส เป็นเจ้าของหุ้นในบริษัทดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงหุ้นของตนเองและหุ้นของคู่สมรส ทั้งที่ทราบว่าตนและคู่สมรสเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ จึงเห็นว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ ด้วยคะแนนเสียง ๘ เสียง ว่ากรณีที่ผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (หุ้น) ของตนในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท เป็นเงิน ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และของคู่สมรส จำนวน ๑๕ บริษัท เป็นเงิน ๕๐,๖๓๖,๗๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๓๕,๔๓๙,๐๐๐ บาท ในตำแหน่งต่าง ๆ จำนวน ๖ ครั้ง นั้น ฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ต่อไป

ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาคำร้องดังกล่าวในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ มีมติเป็นเอกฉันท์ ให้รับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๒ และรับไว้พิจารณาวินิจฉัยต่อไป และส่งสำเนาคำร้องให้นายพลผล อัสวเหม ผู้ถูกร้องให้อื่นคำชี้แจงภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับสำเนาคำร้อง

ผู้ถูกร้อง ได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ สรุปได้ความว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นคำร้องที่เคลือบคลุม ผู้ถูกร้องไม่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้องและเป็นกรกล่าวหาที่สับสน ทำให้ผู้ถูกร้องเสียเปรียบในทางคดี เนื่องจากผู้ร้องมิได้บรรยายคำร้องโดยลำดับ ข้อเท็จจริง

ให้เห็นว่าความตั้งใจของผู้ถูกร้องในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในหุ้นแต่ละบริษัทที่ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ภรรยาผู้ถูกร้องมีชื่อถือหุ้น ในแต่ละบริษัทอยู่ในช่วงเวลาใดเพราะบางบริษัทได้จดทะเบียนเลิกบริษัทไปก่อนหน้าที่ผู้ถูกร้องจะมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงเป็นคำร้องที่เคลือบคลุมทำให้ผู้ถูกร้องไม่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้อง และเป็นข้อกล่าวหาที่เคลือบคลุมเพราะตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ ได้แยกข้อกล่าวหาไว้อย่างชัดเจนว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จนั้นเป็นกรณีหนึ่ง การปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเป็นอีกกรณีหนึ่ง ผู้ร้องไม่สามารถบรรยายให้เห็นว่า ผู้ถูกร้องกระทำผิดในข้อกล่าวหาใดแน่ จึงเป็นการกล่าวหาที่สับสน ทำให้ผู้ถูกร้องเสียเปรียบในทางคดี

ผู้ถูกร้องได้ต่อสู้อีกว่า การดำเนินการทุกประการของผู้ร้องเป็นโมฆะ เพราะมิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๔ วรรคหนึ่ง

ผู้ถูกร้องโต้แย้งต่อไปอีกว่า มิได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบสาเหตุที่ไม่ได้ยื่นบัญชีเกี่ยวกับหุ้นของบริษัทต่าง ๆ ข้างต้นในรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพราะ

(๑) หุ้นในบริษัทต่าง ๆ ที่มีชื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้น จำนวน ๒๕ บริษัท และบริษัทที่มีชื่อนางประภาพร อัสวเหม ภรรยาเป็นผู้ถือหุ้นจำนวน ๑๕ บริษัท นั้น ก็เป็นบริษัทที่ผู้ถูกร้องมีชื่อถือหุ้นอยู่ด้วย การถือหุ้นดังกล่าวของผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ในบริษัทดังกล่าวต่าง ๆ นั้น ทั้งหมดต่างก็เป็นการถือหุ้นแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม ซึ่งเป็นพี่ชายของผู้ถูกร้อง เพราะนายพิบูลย์ อัสวเหม นั้น นายวัฒนา อัสวเหม บิดาได้มอบหมายให้เป็นผู้ดูแลกิจการในบริษัทต่าง ๆ ของครอบครัวเป็นจำนวนหลายสิบบริษัท และนายพิบูลย์ อัสวเหม ได้เป็นผู้ถือหุ้นทั้งในชื่อของตนเอง ในชื่อของผู้ถูกร้อง และนางประภาพร อัสวเหม และในชื่อของบุคคลอื่นที่มีความสนิทสนมไว้เนื้อเชื่อใจอีกเป็นจำนวนหลายคน อาทิเช่น นางสาวสุขใจ เอกตระกูล นางสาวพัชรี จงสมจิตร์ นายมัน พันธ์โนทัย นายพิเชษฐ ชัยศิริวิเชียร นางสาวสุนีย์ ภิญญาภาพ เป็นต้น โดยนายพิบูลย์ อัสวเหม ไม่ได้มีอาชีพเป็นนักการเมือง และในฐานะที่เป็นบุตรชายคนโต ซึ่งตามธรรมเนียมของคนจีนจะให้บุตรชายคนโต

เป็นผู้ดูแลกิจการของครอบครัวจึงได้รับมอบหมายจากทางบิดาคือนายวัฒนา อัสวเหม ให้เป็นผู้ดูแลบริหารงานบริษัทต่าง ๆ ของครอบครัว รวมทั้งการถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวด้วย แต่ในทางปฏิบัตินั้นก็ได้ใส่ชื่อพี่น้องและบุคคลที่สนิทใกล้ชิดเป็นผู้ถือหุ้นแทนอยู่ในหลายบริษัท ซึ่งผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ก็ถูกนายพิบูลย์ อัสวเหม พี่ชายขอยืมชื่อให้เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม เช่นกัน

(๒) ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ต่างเข้าใจโดยสุจริตमतตลอดว่า ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นที่แท้จริงในบริษัทดังกล่าวทั้ง ๒๕ บริษัท และไม่มีส่วนได้เสียหรือได้รับผลประโยชน์ตอบแทนใด ๆ ในการถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวแต่อย่างใดด้วย นอกจากนี้ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ยังได้มีการเซ็นโอนลอยการถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ข้างต้น ที่ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ได้ถือไว้แทนนายพิบูลย์ อัสวเหม ให้ไว้แก่นายพิบูลย์ อัสวเหม ล่วงหน้าไว้แล้ว โดยนายพิบูลย์ อัสวเหม จะโอนคืน ณ เวลาใดก็ได้ ดังนั้นในส่วนที่ปรากฏชื่อผู้ถูกร้องและภรรยาจึงถือว่าไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นตั้งแต่มีการเซ็นโอนลอยออกไปดังกล่าวและในการประชุมผู้ถือหุ้นในแต่ละบริษัทผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ก็ไม่เคยไปเข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้นจริง ๆ ในบริษัทดังกล่าวเลยสักครั้ง

การที่สัญญาโอนลอยหุ้นของผู้ถูกร้อง มีเพียง ๑๑ บริษัท คือ บริษัท เกาะกลางสวน จำกัด บริษัท นครา จำกัด บริษัท ม้าทอง ชิปปิลเดออร์ จำกัด บริษัท เมทริกซ์ พรินซ์ชั่น ออโตโมทีฟ จำกัด บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จำกัด บริษัท วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนา ออโต้เซลส์แอนด์เซอร์วิส จำกัด บริษัท แสนล้าน จำกัด บริษัท อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป จำกัด บริษัท เอ็มพี ลูบริแคนท์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี เวลด์ ทรานสปอร์ตเคชั่น จำกัด บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด และบริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด และของนางประภาพร อัสวเหม ภรรยาผู้ถูกร้อง มีเพียง ๘ บริษัท คือ บริษัท อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป จำกัด บริษัท ม้าทอง ชิปปิลเดออร์ จำกัด บริษัท เอ็มพี ลูบริแคนท์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด บริษัท นครา จำกัด บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จำกัด บริษัท วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท เมทริกซ์ พรินซ์ชั่น ออโตโมทีฟ จำกัด

ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า การถือหุ้นของผู้ถูกร้องและภรรยาที่ถือหุ้นแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม และการทำสัญญาโอนหุ้นลอยคืนให้แก่ นายพิบูลย์ อัสวเหม ในบริษัทดังกล่าวข้างต้นนั้น เป็นการกระทำระหว่างพี่น้อง ไม่ได้ยึดถือระเบียบกฎหมายที่เคร่งครัดตามกฎหมาย เป็นการทำความสุจริต

ตามแบบง่าย ๆ โดยเข้าใจว่าเพียงมีลายมือชื่อของผู้ถูกร้องโอนหุ้นคืนให้ก็ใช้เป็นหลักฐานเพียงพอระหว่างพี่น้องแล้ว ส่วนตัวนายพิบูลย์ อัสวเหม จะได้ลงลายมือชื่อในช่องผู้รับโอนหรือไม่ หรือจะมีพยานลงลายมือชื่อครบถ้วนตามกฎหมายหรือไม่ผู้ถูกร้องก็ไม่ได้ใส่ใจแต่อย่างใด และแม้บางบริษัทที่ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ภรรยาผู้ถูกร้องได้ถือไว้แทนนายพิบูลย์ อัสวเหม แต่ไม่ได้ทำสัญญาโอนหุ้นลอยไว้ ก็เป็นการเข้าใจกันระหว่างพี่น้อง ทั้งนี้เพราะผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ก็ไม่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจการของบริษัทดังกล่าวเลย และนายพิบูลย์ อัสวเหม เองก็ได้ไปยื่นยื่นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยอมรับถึงการที่ผู้ถูกร้องและภรรยาของผู้ถูกร้องได้ถือหุ้นแทนในบริษัทดังกล่าว ทั้ง ๒๕ บริษัท และมีบางบริษัทก็ได้มีการเซ็นโอนลอยคืนหุ้นไว้ดังกล่าวแล้วด้วย

(๓) นอกจากนี้ ในจำนวนบริษัททั้งหมด ๒๕ บริษัท มีบางบริษัทก็ได้จดทะเบียนเลิกบริษัทไปแล้ว เช่น บริษัท เอ็ม พี ฟู้ดเพอร์ จำกัด ได้จดทะเบียนเลิกตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ บริษัท วิ.เจ.พัฒนาที่ดิน จำกัด ได้จดทะเบียนเลิกตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๓ บริษัท เอ็ม พี ประกันภัย จำกัด ได้จดทะเบียนเลิกตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ การที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงมติว่าผู้ถูกร้องปกปิดข้อเท็จจริงการถือหุ้นดังกล่าวจึงไม่ถูกต้อง

(๔) บริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ส่วนใหญ่เริ่มจัดตั้งขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๖ - ๒๕๓๘ ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม จะถูกปรากฏชื่อเป็นผู้ถือหุ้น ในช่วงที่เริ่มจัดตั้งบริษัท ซึ่งในช่วงดังกล่าวผู้ถูกร้องกำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศ ไม่มีอาชีพและรายได้ จึงเป็นไปได้ที่ผู้ถูกร้องจะมีเงินไปลงทุนถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวได้

(๕) จากข้อเท็จจริงดังกล่าว หากผู้ถูกร้องมีเจตนาที่จะจงใจหรือปกปิดข้อเท็จจริงดังกล่าวเกี่ยวกับการถือหุ้นของผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท เป็นเรื่องที่ไม่น่าเป็นไปได้ เพราะการถือหุ้นดังกล่าวมีจำนวนมากถึง ๒๕ บริษัท การถือหุ้นนั้นเป็นเอกสารที่เปิดเผยมสามารถตรวจสอบให้ทราบได้โดยง่าย ที่กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ หากจะจงใจปกปิด ก็คงไม่เอาชื่อไปเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ มากมายเช่นนี้ ผู้ถูกร้องขอยืนยันว่าการกระทำของผู้ถูกร้องเป็นเรื่องที่ขาดเจตนาและเป็นความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการเข้าใจผิด และเข้าใจมาโดยตลอดว่าหุ้นดังกล่าวไม่ใช่เป็นของผู้ถูกร้องและของนางประภาพร อัสวเหม ภรรยาผู้ถูกร้อง

เป็นเพียงการถือหุ้นดังกล่าวแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม และก็ได้มีการเซ็นโอนลอยหุ้นคืนไปเกือบทั้งหมดแล้ว จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญยกคำร้องของผู้ร้อง

ศาลรัฐธรรมนูญออกนั่งพิจารณาเพื่อรับฟังคำชี้แจงของคู่กรณีและคำเบิกความของพยาน ในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ วันที่ ๘ และ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกำหนดให้คู่กรณีทำคำแถลงการณ์ปิดคดีเป็นหนังสือยื่นต่อศาลภายใน ๑๕ วัน

ผู้แทนผู้ร้อง (นายวรวิทย์ สุขบุญ) ชี้แจงและเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญ ได้ความสรุปเช่นเดียวกับคำร้อง

พยานฝ่ายผู้ถูกร้องเบิกความต่อศาล ๘ ปาก โดยพยานคือ (๑) นายพิบูลย์ อัสวเหม (๒) นายพูลผล อัสวเหม (๓) นายพงษ์ศักดิ์ ฝอยทอง ผู้แทนนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร (๔) นางจิราภรณ์ ขนาดนิค (๕) นายพิเชษฐ์ ชัยศิริวิเชียร (๖) นางสาวสุนีย์ ภิญญาภาพ (๗) นางสาวพัชรจิรสมจิตร์ และ (๘) นายมัน พัทธโนทัย เบิกความในประเด็นคล้าย ๆ กัน คือ ประเด็นว่า ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ภรรยา ถือทรัพย์สิน (หุ้น) ไว้แทนนายพิบูลย์ อัสวเหม พี่ชายผู้ถูกร้องหรือไม่ ดังนี้

นายพิบูลย์ อัสวเหม เบิกความสรุปว่า เป็นบุตรคนโตของตระกูลอัสวเหม มีนายพูลผล ผู้ถูกร้อง เป็นคนที่สอง และคนสุดท้องได้แก่นายชนม์สวัสดิ์ ภายหลังพยานจบการศึกษาแล้วได้เข้ามาดูแลบริษัททั้งหมดแทนบิดา ซึ่งหุ้นบริษัททั้ง ๒๕ บริษัทที่ผู้ร้องกล่าวอ้างนั้นได้มีการจัดสรรให้บุคคลอื่นเป็นผู้ถือแทนตัวพยาน โดยมีเจตนาและเป็นเหตุผลส่วนตัวที่จะให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทนและมีหุ้นจำนวนหนึ่งที่พยานเป็นผู้ถือไว้เอง โดยการให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทนนั้นจะพิจารณาจากบุคคลที่ไว้วางใจได้เป็นอันดับแรก โดยเฉพาะนายพูลผล และภรรยา ซึ่งเป็นน้องชายและน้องสะใภ้ ถือว่าเป็นบุคคลใกล้ชิด และการให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทนนั้นพยานก็ได้ดำเนินการเลยโดยมิได้มีการบอกกล่าวก่อน จากนั้นจึงจะจัดให้มีการโอนหุ้นคืนในภายหลัง ซึ่งการโอนหุ้นคืนนั้นก็ใช้แบบฟอร์มมาตรฐานที่ใช้ปกติทั่วไป สำหรับในด้านการประชุมผู้ถือหุ้นนั้น พยานไม่ได้ดำเนินการเรียกประชุมแต่ได้มีการทำหนังสือแจ้งเวียนให้ทราบ เพราะเห็นว่าหุ้นแทบจะเกือบทั้งหมดเป็นของพยานเองและในการประชุมผู้ถือหุ้นก็เมื่อมีการแจ้งผลประกอบการระหว่างปีให้ทราบ จึงไม่มีความจำเป็นที่ต้องให้บุคคลที่ถือหุ้นแทนรับทราบ

นายพลผล อัสวเหม เบิกความสรุปว่า ทรัพย์สิน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ ที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าเป็นหุ้นของนายพิบูลย์ อัสวเหม มิใช่ของพยานและของภรรยา โดยพยานไม่ทราบมาก่อน มาทราบเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ผู้ร้องได้มีหนังสือมาและได้ไปให้การต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งโดยปกติแล้วเมื่อนายพิบูลย์ อัสวเหม เปิดบริษัทต่าง ๆ ก็จะได้ให้ญาติพี่น้องถือหุ้น โดยพยานก็ถือหุ้นบางบริษัท แต่ไม่ทราบว่าบริษัทอะไรบ้าง เพราะถือว่าเป็นหุ้นของนายพิบูลย์ อัสวเหม และตนไม่เคยได้รับผลตอบแทนจากบริษัทดังกล่าว ทั้งไม่เคยเข้าร่วมประชุมกรรมการด้วย สำหรับในเรื่องการตรวจสอบผู้ถือหุ้นในบริษัทไม่ใช่เรื่องปกปิดเพราะสามารถตรวจสอบได้และเป็นเรื่องเปิดเผยไม่ใช่เรื่องลับ

นายพงษ์ศักดิ์ ฝอยทอง เบิกความสรุปว่า ทำงานอยู่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตำแหน่งนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีหน้าที่ในการรับจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนและบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร โดยหลักปฏิบัติในการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทไม่ต้องแสดงหลักฐานทางการเงินว่ามีเงินมาลงทุนจริงเพียงแต่มีหนังสือยืนยันประกอบว่าผู้ถือหุ้นได้ลงเงินเท่าใดเท่านั้น ซึ่งแบบฟอร์มบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บจ ๕) ในช่องผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นไม่ต้องเซ็นรับทราบอะไร เพราะไม่มีช่องให้ลงลายมือชื่อ และในการตรวจสอบการถือหุ้นบุคคลทั่วไปสามารถตรวจสอบได้ที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ทั้งในด้านเอกสารบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นกฎหมายให้สันนิษฐานว่าเอกสารที่ยื่นนั้นถูกต้องเพราะนายทะเบียนไม่ได้ไปตรวจสอบสถานที่ แต่บริษัทมีหน้าที่จะต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นขึ้นมาประกอบด้วย แต่เก็บไว้ที่บริษัท

นางจีราภรณ์ ขนานนิก เบิกความสรุปว่า ตนเคยเป็นเลขานุการส่วนตัวของผู้ถูกร้องและตนเป็นผู้รวบรวมเอกสารและไปยื่นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติด้วยตนเอง โดยการกรอกแบบฟอร์มนั้นได้กรอกตามคู่มือของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยข้อมูลที่นำมากรอกจะได้มาจากการสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ที่ดินได้ถามไปยังแผนกที่ดิน การเงินได้สอบถามไปที่แผนกการเงิน และในเรื่องส่วนตัวได้สอบถามไปที่ภรรยาของผู้ถูกร้อง ส่วนเรื่องบัญชี เรื่องหุ้นส่วนต่าง ๆ ก็จะถามไปที่ฝ่ายบัญชี

นายพิเชษฐ ชัยศิริวิเชียร เบิกความสรุปว่า พยานมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัท อีสท์ ซี แลนด์ จำกัด แต่มิได้เป็นหุ้นของตนเอง โดยนายวัฒนา อัสวเหม เป็นผู้ขอใช้ชื่อของพยานจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทเพื่อถือหุ้นแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม ภายหลังการจัดตั้งบริษัทพยานมิได้เข้าไปมีส่วนร่วม

ในการบริหารแต่อย่างใด และเมื่อประมาณ ๒ ปีที่ผ่านมา นายวัฒนา อัสวเหม ได้ให้คุณสุณี ภิญญาภ นำเอกสารการลงหุ้นมาให้ลงลายมือชื่อเพื่อโอนคืนนายพิบูลย์ อัสวเหม โดยพยานไม่เคยได้รับเงินปันผลแต่อย่างใด

นางสาวสุณี ภิญญาภ เบิกความสรุปว่า ทำงานอยู่บริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด ในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายการเงิน มีหน้าที่ดูแลเรื่องรายรับรายจ่ายของบริษัท และได้มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท อีสท์ ซี แลนด์ จำกัด บริษัท ม้าทอง ซิปปิลเคอร์ จำกัด บริษัท อัสวฟาร์ม แอน เฮาส์ จำกัด โดยนายพิบูลย์ อัสวเหม มาขอยืมชื่อไปเป็นผู้ถือหุ้นโดยตนไม่เคยลงเงินและไม่เคยได้เงินปันผลใด ๆ จากบริษัท หลังจากนั้นได้เซ็นโอนหุ้นคืนให้นายพิบูลย์ อัสวเหม ไป

นางสาวพัชรี จงสมจิตร์ เบิกความสรุปว่า ทำงานอยู่บริษัท ขนส่งเรือควนสายใต้ จำกัด ตำแหน่งบุคคลและธุรการ โดยมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัท ที.ซี.พี.มาริน ชิปปิง จำกัด โดยนายพิบูลย์ อัสวเหม ขอใช้ชื่อของพยานโดยไม่เคยเข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้นและไม่เคยได้รับเงินปันผล เพราะไม่ใช่หุ้นของพยาน และได้เซ็นโอนหุ้นคืนนายพิบูลย์ อัสวเหม ไปแล้ว

นายมัน พัทธโนทัย เบิกความสรุปว่า เคยทำงานด้านการเมืองกับนายวัฒนา อัสวเหม ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘ จากนั้นได้ช่วยดูแลด้านธุรกิจการค้ามาโดยตลอด ทั้งมีหน้าที่ดูแลลูก ๆ ของนายวัฒนา อัสวเหม ด้วย โดยบริษัทต่าง ๆ ของนายวัฒนา อัสวเหม มีหลายบริษัทโดยในด้านธุรกิจได้ให้คำแนะนำแก่นายพิบูลย์ อัสวเหม ในด้านการให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทน โดยหุ้นทั้งหมดเป็นหุ้นของนายพิบูลย์ อัสวเหม เพราะเป็นบุตรคนโตของนายวัฒนา อัสวเหม

ผู้ร้องได้ยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดีเป็นหนังสือ ได้ความสรุปเช่นเดียวกับคำร้องที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ

ผู้ถูกร้องได้ยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดีเป็นหนังสือ ได้ความสรุปเช่นเดียวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และที่พยานฝ่ายผู้ถูกร้องให้การต่อศาลรัฐธรรมนูญ

ข้อวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยมีว่า นายพุลผล อัสวเหม จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบหรือไม่

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องมีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท ดังรายชื่อปรากฏในคำร้อง มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และของนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส

มีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๑๘ บริษัท มูลค่า ๕๐,๖๓๖,๗๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๓๕,๔๘๘,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกร้องได้แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเองและของกลุ่มสมรสว่าไม่มีทรัพย์สินประเภทเงินลงทุน โดยอ้างในคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกร้องและคู่สมรสมิได้เป็นเจ้าของที่แท้จริง แต่เป็นการถือแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม พืชชาย ตนเอง จึงไม่ได้แสดงไว้ในบัญชีดังกล่าว

ดังนั้นประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปมีว่า ผู้ถูกร้องและคู่สมรสถือหุ้นดังกล่าวแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่บริษัทดังกล่าวทั้งหมดส่งให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ปรากฏว่ากรรมการบริษัทได้ลงนามพร้อมประทับตราขึ้นชั้นการเป็น เจ้าของหุ้นหรือผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้องและคู่สมรสไว้แล้ว โดยเฉพาะระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๔ นายพิบูลย์ อัสวเหม พืชชายของผู้ถูกร้อง ได้รับรองขึ้นชั้นการเป็นผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้อง ในบริษัทต่าง ๆ ถึง ๑๗ บริษัท จึงถือได้ว่าผู้ถูกร้องและคู่สมรสเป็นผู้ถือหุ้นตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นจริง

นอกจากนี้ยังปรากฏหลักฐานอีกว่า หุ้นที่ผู้ถูกร้อง ไม่ได้แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้องนั้นมีทั้งหุ้นที่ได้มาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งบริษัทระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ - ๒๕๓๘ โดยหุ้นบางบริษัทเป็นหุ้นที่ผู้ถูกร้องได้มาในขณะที่ศึกษาในต่างประเทศ ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าว นายพิบูลย์ อัสวเหม ก็กำลังศึกษาอยู่ในต่างประเทศเช่นกัน นอกจากนั้นหุ้นบางบริษัท ผู้ถูกร้องรับโอนจากนายวัฒนา อัสวเหม บิดา เมื่อรวมกับหุ้นที่นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ได้รับในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๑ - ๒๕๓๘ รวมกันแล้วมีมูลค่าสูงนับพันล้านบาท จึงเห็นได้ว่าเป็นความต้องการของบิดาที่จะแบ่งทรัพย์สินให้บุตรทั้งสาม มิใช่เป็นการถือทรัพย์สินแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม แต่อย่างใด

ส่วนที่นายพิบูลย์ อัสวเหม อ้างว่าต้องการให้ผู้ถูกร้องและคู่สมรสของผู้ถูกร้อง มีชื่อถือหุ้นแทน เนื่องจากมีบริษัทต้องดูแลเป็นจำนวนมากจึงไม่อยากเปิดเผย เป็นเหตุผลที่ไม่น่าเชื่อถือและไม่เห็นว่ามีความจำเป็นแต่ประการใดที่จะต้องปกปิด นอกจากนั้นยังปรากฏว่าบริษัทที่ผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้น นายพิบูลย์ อัสวเหม ก็เป็นผู้ถือหุ้นอยู่ด้วย โดยมีได้ปกปิดเป็นจำนวนหลายบริษัท ข้ออ้างของ นายพิบูลย์ อัสวเหม จึงไม่มีน้ำหนักที่จะรับฟังได้ ส่วนที่นายพิบูลย์ อัสวเหม อ้างว่า ได้ใช้ชื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้นแทน โดยผู้ถูกร้องและคู่สมรสของผู้ถูกร้องไม่ทราบ เพิ่งมาทราบเมื่อปี ๒๕๔๕ นั้น แต่มี

หลักฐานปรากฏว่าสัญญาโอนหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ได้กระทำเมื่อปี ๒๕๓๕ และ ๒๕๔๐ โดยผู้ถูกร้อง ได้ลงชื่อในสัญญาดังกล่าว แสดงว่าผู้ถูกร้องทราบตั้งแต่ตอนต้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า หุ้นดังกล่าวมีมูลค่าจำนวนมาก ซึ่งเป็นหุ้นทั้งที่ผู้ถูกร้องได้มาก่อนดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้มาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งบริษัท และได้มาขณะที่ผู้ถูกร้องกำลังศึกษาอยู่ในต่างประเทศ จึงน่าเชื่อได้ว่าหุ้นดังกล่าว ผู้ถูกร้องและคู่สมรสมิได้ถือไว้แทนนายพิบูลย์ อัสวเหม

ส่วนข้อต่อสู้ของผู้ถูกร้องที่อ้างว่า คำร้องเคลือบคลุมทำให้ผู้ถูกร้องเสียเปรียบในทางคดีนั้น พิจารณาแล้วไม่มีน้ำหนักที่จะรับฟังได้ เนื่องจากผู้ร้องบรรยายคำร้องอย่างชัดเจนถึงข้อเท็จจริงและรายละเอียดการปกปิดการแสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกร้อง รวมทั้งได้ระบุถึงมาตราต่าง ๆ ในรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับเหตุในคำร้อง และคำขอที่ระบุความประสงค์ที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญ ดำเนินการ

ส่วนข้อต่อสู้ของผู้ถูกร้องที่อ้างว่า การดำเนินการทุกประการของผู้ร้องเป็นโมฆะเพราะมิได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ และมาตรา ๒๕๔ วรรคหนึ่ง กล่าวคือ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ วรรคสาม กำหนดให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวโดยเร็ว นอกจากนี้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๔ วรรคหนึ่ง ยังกำหนดว่าในกรณีที่มีการยื่นบัญชี เพราะเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือตาย ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทำการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น แล้วจัดทำรายงานการตรวจสอบรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา เมื่อพิจารณาจากคำร้องขอให้พิจารณา วินิจฉัย ตลอดจนเอกสารประกอบคำร้องของผู้ร้อง และพิจารณาจากขั้นตอนดำเนินการของผู้ร้อง ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้กระทำการดังกล่าวมาในแต่ละครั้ง ทั้งไม่ปรากฏว่าได้มีการจัดทำรายงานประกาศ ราชกิจจานุเบกษาแต่อย่างใด แสดงว่าผู้ร้องกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เป็นเหตุให้การ ดำเนินการทุกประการเป็นโมฆะ และหากผู้ร้องตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องเสียแต่ต้น โดยเร็ว ผู้ถูกร้องย่อมจะเข้าใจ ย่อมไม่เกิดความผิดพลาดเช่นนี้ หากผู้ร้องได้ตรวจสอบและ ให้คำแนะนำผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจะเข้าใจเป็นอย่างดีว่าให้นำรายการทรัพย์สิน (หุ้น) ที่ผู้ถูกร้องและ ภรรยาของผู้ถูกร้องที่ถือแทนบุคคลอื่นไว้มาระบุไว้ในรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินด้วย

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ร้องศาลรัฐธรรมนูญ ไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นดังกล่าว

สำหรับข้อต่อสู้ของผู้ร้องที่ว่า คำว่า “จงใจ” ย่อมต้องหมายถึงการกระทำโดยเจตนาชัดแจ้ง และรู้สำนึกถึงการกระทำนั้นด้วย และการกระทำดังกล่าวจะต้องมีมูลเหตุจงใจหรือแรงจูงใจให้กระทำไปด้วยประสงค์ต่อผลหรือยอมเสี่ยงเห็นผลในการกระทำนั้น กรณีนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยพิจารณาไว้แล้ว ในคำวินิจฉัยที่ ๑๘/๒๕๔๔ ให้ความหมายคำว่า “จงใจ” เป็นเพียงเจตนาธรรมดา เพียงผู้ถูกร้องรู้สำนึกในการกระทำก็พอแล้ว ไม่จำเป็นต้องมีเจตนาพิเศษเพื่อมุ่งประสงค์ต่อประโยชน์อันมิชอบ หรือมุ่งประสงค์เพื่อเตรียมการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์อันมิชอบ

ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงวินิจฉัยว่า นายพลผล อัสวเหม จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

นายสุจิต บุญบงการ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ